

BIOGRAFIA UNUI BOU SAU ROLUL NEFAST AL EXPERIMENTELOR STIINTIFICE

S-a nascut intr-o cireada. Recunoaste acest lucru si nu face nici un secret din faptul ca in copilaria lui a fost vitel. A crescut, firesc, hranindu-se cu nutreturi. Sansa lui cea mare s-a ivit odata cu marile descoperiri stiintifice. Nu putem preciza exact daca este vorba despre prima revolutie stiintifica, de cea de a doua sau de cea de a treia, care, in mod sigur, va avea loc in urmatoorii ani. Cert este ca experimentul transformarii barbatului in femeie a dat roade. Si tot rezultatul unui experiment il constituie si transformarea boilor in oameni. Doar ca in acest ultim caz, foarte complicat, de altfel, realitatea a devansat teoria. Si uite asa a ajuns Baltzatu OM. Povesteste singur:

- Eu am fost, in principiu vorbind, un bou in toata regula. Dar a venit in comuna noastra un fel de om de stiinta, adica un escroc care, privind cativa vitei, a sustinut sus si tare ca el ii poate face oameni. Printre acesti vitei ma aflam si eu, cu toate ca as putea sa spun ca eram deja aproape bou. Omul de stiinta respectiv ne-a invatat, in primul rand, sa ne ridicam in doua picioare. Apoi ne-a invatat sa folosim picioarele din fata ca pe niste maini.

Mainile noastre, ale boilor, sunt foarte lungi...de fapt sunt la fel de lungi ca si picioarele. *Dati din copite, dati din copite!* Insista maestrul care simtea ca experimentul este gata-gata sa-i reuseasca. Iar noi am inceput sa dam din maini, maini de la care copitele nu ne-au cazut niciodata. In clipa aceea ne-am simtit mari si tari. Oameni adevarati cadeau sub povara copitelor noastre. Apoi maestrul ne-a invatat sa vorbim. Si sa scriem. In primul rand sa semnam. Maestrul a inventat special pentru noi sabloane de scris si de gandit. Dupa ele si vorbeam, astfel ca ne-a fost foarte simplu. Mainile neobisnuit de lungi, datorita carora ne-am dezvoltat rapid abilitatile de inhatare, ne-au ajutat sa devenim oameni adevarati. Oameni cu vila, cu piscina, cu masini de lux, cu doua neveste, ma rog, si cu alte chestiuni care-i sunt de mare trebuinta omului. Incantat de ceea ce reusise pana atunci, maestrul a vrut sa-si duca experimentul si mai departe, incercand un transplant de creier. Noi, care credeam ca acest organ este bun numai pentru mancat, am ramas foarte mirati cand am auzit intentiile maestrului. Eram ferm convinsi ca, avand creier in cap, vom fi tentati sa ne mancam noi intre noi. Maestrul ne-a explicat, insa, ca creierul este necesar pentru a ne spori gradul de inteligenta. Inteligenta! Iata un cuvant la care cei din specia mea fac alergie. La ce o fi buna inteligenta?! In sfarsit, ne-am lasat pe mainile maestrului, eram, in fond, cobaii lui. A fost un esec total! Cel putin eu asa cred, din moment ce, dupa ce mi s-a transplatat creier de om intr-un cap de bou, am ajuns intr-o functie foarte inalta si acum toti subalternii imi spun, de zece ori pe zi, ca sunt foarte destept.

Nu stiu ce-mi va rezerva viata de acum incolo, am insa o ultima dorinta, un fel de strigat ancestral, nascut dintr-o adanca mustrare de constiinta: *Vreau sa mor asa cum m-am nascut! Vreau sa-mi recapat*

identitatea! Vreau sa redevin eu! Chiar daca stiu ca nu putini vor fi
acea care imi vor spune: Nu fi, ma, bou!